

110188

Det måtte være noen.

Det måtte noen bli igjen,
Vi kunne ikke en og hver
gå løs på fienden med gevær
for det om vi var menn.

Det måtte være noen

~~Det måtte noen bli~~ igjen her hjemme,
som villig ~~dyrket~~ loen
og ~~å~~ppert lot seg glemme

terstet

Det måtte noen trelle
med not og garn i fjorden.
Det måtte noen stelle
med noten og med jorden.

Det måtte noen sitte
og blåse litt på gloen.
Det måtte noen titte
på buksen og på skoen.

Det måtte noen skrape ~~litt~~
litt jordsmonn over skrammen.
Vi kunne ikke fare ~~til~~
til England alle sammen

Det måtte noen være små.
Vi kunne ikke alle gå,
som mange av oss gjorde
og bare være store.

Og vi som ble til bake
vi spiste ikke kake,
men slikket våre sår.

Vi var en trofast skare,
som tygget klippfisk bare
i fire lange år.

Gabriel Scott i "Norges Kvinner" 1945.

Jeg synes at dette passer så godt på alle dem
som holdt hjulene i gang, slik at det var noe å komme hjem
til for alle som hadde "kjempet" i England og Sverige.
"De som stred og falt i bondens lille krig"- som Ibsen
sier det. Ja, ja, vi blir aldri ferdig med krigstiden.
Så må du ha det bra.

Vennlig hilsen

